

Ki áll ított m ült 2. fejezet

Ariana, cs üt ört ök 26 december 2019 - 13:06:41

2.

Szokt ál m ég kij árni a r égi hely ünkre?

Jeremy meg ütk özve b ámulta a szavakat. A napl ó szerint az ezt megel Qz Q üzenet hat éve érkezett Masont Ql, sz óval alaposan meglepte azzal, hogy írt neki. Jeremynek reagálni sem volt ideje, m ár kapta is a folytatást.

Viszek pi át. Na?

Egyik ámulatból a m ásikba esett. Nem tudta eldönteni, s írjon, nevéssen, d üh öngj ön, vagy csak k üldje el Masont a fenébe. S Qt, ak ár figyelmen kívül is hagyhatná &

Eg ész gyorsan lecsengett a k ép k ör üli felhajtás. Ahogy mondják, minden csoda három napig tart. Esetében az ért legalább őt, de azt sem volt egyszer q számára átvészelni. Már a felmondáson gondolkodott, amikor valahogy megsz qnt érdekesnek lenni. Jeremy áldotta a csendet. Erre j ön Mason, és megint felborzolja az idegeit &

Most ignorálsz?

Jeremy f áradtan d Qlt hátra a székében. A laptopja felett g örnýedt, t ül ór ázott, m ásrá sem v ágyott, csak haza érve bekapcsolni valami szemetet a t évében, majd v ég ül elaludni rá. Mason viszont & pont olyan levakarhatatlannak bizonyult, mint a gimiben. És pontosan olyan gyerekesnek.

Naaaaaa &

Jeremy gy ógyszere itt gurult el. Azel Qtt mozdultak az ujjai, hogy átgondolta volna.

Nincs jobb dolgod?!

Abban a másodpercben megbánta, ahogy elküldte az üzenetet. A kezébe temette az arcát. A mobilja rögtön csippan, Q pedig percekig még csak meg sem nézte a választ. Úgyis sejtette, mi lesz az.

Na, mozdulj meg, fél óra múlva a régi helyen!

Jeremy tiltakozni akart, de nem bírta. Néhány utáta Masonben, hogy egyszer qen k éptelen volt ellenállni neki. Tiniként sem ment, abba rángatta bele, amibe csak akarta, vakon ment utána, mint egy jó idomított kiskutya.

Mire észbe kapott, kikapcsolta a gépet, és zsebre vágta a mobilját. Bár gondolatban százszor lehülte magát, mégis elindult. Leparkolt a lakása elé Qt, aztán a közeli erdő felé vette az irányt. Évek óta nem járt itt. Párszor még kijött, miután Mason lelépett egyetemre, aztán csak a szívéért járdította vele, szóval egy idő után igyekezett nem is gondolni rá. Sem a helyre, ahol annyi időt töltöttek, se magára a fiúra. Nem mintha könnyen ment volna &

Merre vagy?

Útonafelé, hogy elveszítsem a fejem, gondolta Jeremy. Semmi értelmét nem látta ennek a találgatásnak, a lábai mégis maguktól mozdultak, az út vezette, azon kapta magát, hogy elmosolyodik az ismerős alakot megpillantva. Mason kérdőn felé emelte az üveget, Q pedig sóhajtott egy nagyot.

A fenébe, ez hiányzott. Mason meg a hűlyeségei. A lehetetlen időpontban találgatások, a közös lógás, a furábbnál furább témák és beszélgetések, a rengeteg nevetés. Jeremy sosem tudott senkivel sem annyira önmaga lenni, mint Masonnal. Még úgy is, hogy el kellett rejtienie előle a vonzalmat, amit iránta érzett. Mint kiderült, teljesen feleslegesen &

Azt hittem, el sem jössz szólalt meg a férfi, az önelégült vigyora viszont pont az ellenkezőt jelsugallta. Mintha pontosan tudta volna, hogy úgysem bír ellenállni. Jeremy megcsóválta a fejét. Kinek akar hazudni? Mason mindig nyert.

Úgysem hagyta volna addig békén a lányát, majd csendben nézte, ahogy Mason gyakorlott mozdulattal felbontja a bort, felveszi a két poharat a földről, és az a lány kezébe nyomja, hogy itálhessen. A férfi kezét figyelte, amikor visszavette tőle az egyiket. A kecses, hosszú ujjakat, amiket sokáig látott maga előtt, amint siklanak a lány felett. Meglepte, hogy a férfi mert a lány kezét felé fordítani. Nem nézte ki belőle, hogy otthagyja az egyetemet, felhagy a sporttal, és a festéket a lányra áztatja. Szinte elképzelte az apja fejét a hátsó hallatán.

Itt vagy idekint is? – évődött Mason, mire a lány meglepetten pillantott rá.

Persze.

Akkor jó. Egyszer éjszaka ünkrel – koccintott vele Mason, a lány azonban enyhén felhúzta a szemöldökét.

És mire iszunk?

Arra, hogy ismét itt vagyunk? – próbálkozott Mason, Jeremy pedig elfogadta a lány választ. Végül is, nem mindegy?

***

Miért pont itt? – kérdezte Jeremy. Fázósan összehúzta magát a kabátot, és gyanakodva pislogott körbe újra és újra. Masonnal az erdő szélénél beszélték meg a találkozót, és bár Jeremy a környéket messziről ismerte, nem találta túl bizalomgerjesztőnek. Egyébként is paranoiás típus volt, felmerült benne, hogy Mason azért hívta ide, hogy aztán halálra írtassa. Vagy megverje. Az valószínűleg nem, minthogy bár átkozni akar. Jeremyt elkapta a pánik.

Mi az, félés? – nevetett Mason, és elreindult. Jeremy vonakodva követte, azt is csak akkor, amikor a fiú kéri, Qn visszafordult.

Csak nem értem, miért pont ide akart jönni – próbálta mentegetni magát, miközben remélte, hogy a hangja nem remeg. A suliban miért nem jött?

Mert mutatni akarok valamit – felelte a fiú, Jeremy pedig közdött a kéztétéssel, hogy hanyatt-homlok meneküljön. Nevetséges és tényleg magától, és hát & kettesben Masonnal? Azért talán meghalni is megérte.

Pár percig tartott csak az út, és amikor Jeremy meglátta, már Q beszélt Mason, szó szerint eltűnt a száján.

Azta! – bukott ki belőle, mire Mason diadalittasan elmosolyodott.

Ugye? – fordult vissza a lány felé, és a szakadék szélén álló fa törzsének dőlt. Jeremynek össze kellett szednie a maradék bátorságát, hogy mellé merjen lépni. Egyszer öt éves koromban eltűntem, amikor kirándultunk, és itt kőöttem ki, de aztán évekig tartott, mire újra megtaláltam. Itt szoktam rajzolni, amikor még világosban ide érek magyarázta, miközben Jeremy a lányával volt elfoglalva. De volt már, hogy éjszaka kiszöktem, és zseblámpával olvastam. Tényleg kissé veszélyes egyébként, mert csúszik.

Gyönyörű – motyogta Jeremy.

Mason levette a táskáját, egy mappát húzott belőle, majd Jeremy kezébe nyomta.

Nem találják, de ha már én látom, miket rajzolsz, én is megmutatom.

Jeremy meglepetten nézegette a képeket. Egyre jobban ámult. Amiket a lány csinált, csak firkák, még Masonban hatalmas tehetség lapult.

Miért nem jársz a lány kezére? – kérdezte döbbenten. Mason felnevetett mellette, és Jeremy zavartan fedezett fel az arcán, amikor felpillantott rá.

Annyira azért nem jött.

Most hűlye ésszel? Elképeszt Qek! – vágta rá Jeremy.

K öszí.

Mason h ál ásan vette vissza a fel é ny újtott rajzokat, és sz órakozottan visszarendezte a hely ükre. Egy darabig nem sz óltak egym áshoz. Jeremy úgy érezte, meg kell t örníe a hossz úra ny últ csendet. Ki tudja, lesz-e m ég es élye, legut óbb sem hitte, hogy Mason újra sz óba áll vele.

Senki sem tud r óla, hogy rajzolsz?

Dehogy cs óv álta meg a fej ét vill ámgyorsan Mason. Ap ám tuti kiakadna. R ám s ütn é, hogy hom ár vagyok. H ú, állna a b ál r öh ög ött. Jeremy is megpr ób ált vele nevetni, de nem volt Qszinte a mosolya. H át, legal ább tudja, hol a helye. B ár Mason nem t qnt homof óbnak, a megfogalmaz ás alapj án Jeremy azonnal levette, hogy es élytelen ül indulna n ála.

Neked tudj ák?

Mit? k érzett vissza Jeremy ijedten, azt án r áj ött, hogy Mason a rajzaira gondol. Egy pillanatra meg állt benne az üt Q.

Persze, de n álam ez amolyan hobbi. Nem tervezek vele semmit kezdeni.

Értem.

Jeremy visszafordult, egy m ásik f ának t ámaszkodott, és a kil át ásan gy öny örk öd ött. Közben lopva oda-odapislogott Masonre. Úgy t qnik, a fi ú a gondolataiba mer ült, a naplement ét b ámulta. Jeremy arra gondolt, milyen remek randi lehetne, és sajn álta, hogy nem az. M égis j ólesett Masonnel lenni. A csend, ami r ájuk borult, megnyugtatta. Tal án a bar áts ág is j ól hangzik &

***

Tudn ád, ezt h ánszor meg akartam tenni suttogta Mason k ét cs ók k öz ött. Jeremy teljes test ében megremegett, amikor a f érfi a nyak ához hajolt, el Qsz ör az orr ával sim ított v égig az érz ékeny ter ületen, majd a sz áj ával is bej árta ugyanazt az utat.

Azt hitte, álmodik. Amikor Mason k özel l épett hozz á, a testével a f ához szegezte, r ögt ön arra gondolt, hogy ez nem t ört énhet meg. A f él kamaszkora azzal telt, hogy err Ql álmódzott, így nem tudott mit kezdeni a tudattal, hogy ismét val óra v ált. A sokkot azonban hamar fel ül írta benne a v ágy. Mag ához ölelte Masont, és lehuny szemmel élvezte az érintéseit. A f érfi pont olyan szenved élyes volt, mint amilyennek k épzelte. Sokkal ink ább, mint évekkkel ezel Qtt, ann ál a n éh ány gyors, lopott cs ókn ál &

M ásr ól sem álmództam h ónapokon keresztül ül folytatta Mason, forró lehelete vibr ált Jeremy b Qr én, a keze bek úszott a p ól ója alá.

Egyszer m ár megtetted felelte Jeremy fojtott hangon, szinte csak suttog ásk ént. Azt án letagadtad.

Gy áva voltam.

Jeremy d ühe egyetlen pillanatra horgadt fel, ezzel egy időben azonban Mason ujjai a nadr ágja elej ére siklottak, Q pedig k épmutat ásnak tartotta volna ell ökni. Most nincs úgy t étje, mint annak idej én. M ár nem vesz ítheti el bar átk ént, mert r ég elvesz ítette.

Folytathatjuk valahol m áshol? B ár nekem itt is j ó.

Jeremy felny ög ött. Mason is akkor teszi fel a k érd ést, amikor eszébe sem jutna tiltakozni. S Qt, legszívesebben itt és most &

Ell ökte mag ától a f érfit, és vett n éh ány m ély l élegzetet.

N álam jelentette ki. Én most nem j ópofizok any áddal, b ármennyire im ádom.

Mason felnevetett, de amikor Jeremy h átat ford ított, tudta, hogy k öveti. Hallotta az avar s úrl ód ás át a l ába alatt, arra koncentr ált, mert ha azon gondolkodik, hogy hamarosan &

K ínszenved és volt a haza út. M égis úgy t qnt, a lift a leghosszabb id Q. Ott m ár Mason k özel simult hozz á, érezte az illat át, a test éb Ql árad ó h Qt, a t úlf qt ött pillant ás szinte simogatta. Remeg Q k ézzel nyitotta az ajt ót, és azzal a lend ülettel bev ágta, hogy Mason is bel épett a lak ásba. A cip Qj ét m ár nem maradt ideje levenni, mert Mason ismét a sz áj ára tapadt, ez úttal a falnak passz írozta, és Q b ódultan viszonozt a cs ókot.

Fogalmam sincs, mit szeretsz az ágyban szakadt el t Qle Mason. De én szeretem, ha beled öng ölnék a matracba. Jeremy élt az aj ánlattal. A h ál ószob áj ába r ángatta Masont, alig v árta, hogy leker üljének r óluk a ruh ák, és birtokba vehesse a f érfi test ét.

Sosem gondolt r á így. A fant ázi áj ában Mason mindig maga al á gy qrte, tal án ez ért volt jobb így. M ár nem a tizen éves sr ác álmai teljes ülte be &

M ámor ítt ó volt. Akadtak j ó szeret Qi az évek folyam án, de egyik ük sem ért fel Masonnel. A f érfi úgy ért hozz á, hogy teljesen porrá égette, a s óhajai visszhangoztak a f ül ében, az ujjai, amelyekkel bel é kapaszkodott, perzsel Q nyomot hagytak a karj án. A l üktet és, amely mag ába fogadta, teljesen elvette az esz ét.

Kifulladás d Qlt Mason mell é. M ég mindig dobolt a v ér az ereiben, nagyon lassan csillapodott. Mason hozz áb újt, el égedetten cir ógatta.

Mekkora h ülyes ég volt erre hat évet v árni sz ólalt meg nevetve, azt án miel Qtt Jeremy reag álhatott volna, felkelt, és k érd Qn fordult vissza hozz á.

Haszn álhatom a f ürd Qd?

Persze b ólintott Jeremy m ég mindig kiss é k áb án a szext Ql. A szekr ényben van t ör ölk öz Q is.

Fel ült az ágyon, n ézte, ahogy Mason elt qnik az ajt óban, azt án a kez ébe temette az arc át. M ég sosem érezte mag át ennyire zavarban egy j ól siker ült menet ut án. És most hogyan tov ább?

Mason d önt ött helyette. Visszaj ött, fel ölt öz ött, és m ég egyszer megcs ókolta, miel Qtt egy utols ó mosollyal elb úcs úzott t Qle. Jeremy nem tudta id Qben kital álni, akarja-e marasztalni.

***

Lefesthetlek?

Jeremy azt hitte, f élrehallotta a k érd ést.

Tess ék?

Le akarlak festeni. Megengeded?

Mason mag ához k épést roppant b átoralannak l átszott. Mintha tartott volna a v álasztól, pedig Jeremy m ég soha nem b írt nemet mondani egyetlen ötlet ére sem, azokra sem, amikre nem ártott volna. Most viszont t ényleg hezit ált.

Mi ért pont engem?

Mert t éged akarlak. Na? K érlek!

Jeremy ett Ql v égk épp elgyeng ült. Valami azt s úgta neki, meg fogja b ánni, de nem hallgatott az apr ó kis hangra.

Jól van.

Szuper! él énk ült fel Mason. Akkor le a ruh ával!

Jeremy m ásodszor gondolt arra, hogy baj lehet a f ülével. Érezte, hogy elv ör ös ödik. Nem, biztosan rosszul hallotta, Mason

v életlen ül sem arra k éri, hogy dobja le a textilt. Kiz árt. Mi ért k érn é ilyesmire?!

Mi van?!

Mason kir öh ögte a s á p ítoz ás át. Szemtelen ül vigyorogva ny ült Jeremy p ól ój ához, hogy leh úzza r óla, a fi ú viszont r ém ültén h átr ált el. P Mason helyett is zavarban volt.

Aktot akarok rajzolni.

Kiz árt! v ágta r á Jeremy, és eg észen a falig menek ült. M ég hogy levetk Qzz ön Mason el Qtt! Ink ább a hal ál!

Sz égyenl Qs vagy? Mason egy árnyalatnyit komolyodott, de a sz ája szeglet ében m ég mindig ott bujk ált a mosoly.

Nyugi, semmi h áts ó sz ánd ékom nincs. Semmilyen értelemben.

Jeremy arra tippelt, hogy m ár így is r ákot megsz égyen ít Qen v ör ös az arca, ezen hat ározottan nem seg ítétt a szexu ális c élozgat ás. Vill ámgyorsan el akart t qnni Mason k özel éb Ql.

H árom h ónapja tal álkozgattak. Senki sem tudott r óla, a sz üleiken k ív ül, legal ábbis Jeremy nem mes élt err Ql senkinek.

Mason az iskol ában mosolyogva k ösz önt ötte ugyan, de nagyv észt tov ábbra is a csapat ával l ógott, így Jeremyben fel sem mer ült, hogy a fi ú igaz án a bar átai k öz é soroln á. P viszont ez id Q alatt teljesen elveszett. Addig is b álv ányozta Masont, m íg csak messzir Ql figyelhette, de mi óta megismerte, m ég jobban elb qv ölte. Menthetetlen ül beleszeretett. Im ádta az apr ó Qr ültés égeket, amikre r ávette, a lelkesed és ét minden ir ánt, ami legal ább egy kicsit is megmozgatta a fant ázi áj át, az átszellem ült arc át, mik özben alkotott. Jeremy arra k ül ön ösen b üszke volt, hogy ut óbbit csak Q l áthatta. Ennyi egyed ül az öv é volt Masonb Ql, ha m ár t öbb úgysem lehetett a kapcsolatukból.

Úgy t qnt, Masont nem hatja meg a p ánik, amit okozott.

Most komolyan úgy viselkedsz, mint valami sz qzl ány?

Mason nagyon értett Jeremy felbosszant ás ához. A fi út a sz égyen érzet helyett ez úttal a d üh önt ötte el. M érgesen ragadta meg a p ól ó szeg ély ét, amivel az el Qbb Mason pr ób álkozott, és lesz órta a ruh áit. Az als ón ál azonban megtorpant.

Azt is sz ólalt meg Mason. Jeremy sz ánd ékosan ker ülte a fi ú tekintet ét, azt án m ély l élegzetet vett, és megszabadult az utols ó ruhadarabtól is. K ínosan feszengve álldog ált, és áldotta a sorsot, hogy a teste nem reag ált árkod óan arra, hogy Mason k özel ében van, teljesen meztelen ül.

Most komolyan, mit nem mert él megmutatni? k érdezte Mason. Jeremy vette a b átors ágot, hogy r án ézzen, de a fi ú épp h átat ford ított neki, és a ceruz ái k öz ött keresgetett. El Qsz ör csak v ázlatot k ész ítek, azt án megl átljuk, meddig jutunk. M ég tanulni kellene.

Jeremy a k övetkez Q percekben n ém án t qrte, hogy Mason k ül önb öz Q testtart ásokat tal áljon ki, pechj ére azonban egy el ég k ényelmetlen p ózt v álasztott. Egy ór áig b írt ák az izmai, azt án feladta. Nem volt hozz ászokva az ilyesfajta íg énybev ételhez, Mason azonban sz ó n élk ül beleegyezetett a sz ünetbe, ut ána tanul ás k özben is annyira sz ótlán volt, hogy Jeremy attól tartott, valamit elrontott. A fi ú viszont ugyan úgy mosolyogva k ösz önt el t Qle, mint m áskor. Jeremy pont ebben a mosolyban tal ált valami zavar ót &

***

Lefesthetlek?

Nincs az az isten! t ört ki Jeremyb Ql. Hogy nyomat ékot adjon a szavainak, felkelt, és gyors mozdulatokkal ölt özni kezdett. Mason kics úszott az ágy sz él ére, és szel íden lefogta a kez ét.

És ha megesk üsz öm, hogy soha senki nem fogja l átni?

Jeremy ler ázta mag ár ól.

Ennek nem d Ql ök be m ég egyszer vetette oda Masonnek, majd hozz áv ágta a ruh áit. Am úgy meg ideje menned.

K és Q van.

Nem is marasztalsz éjszak ára?

Jeremy Masonra sand ított. A f érfi arc án pajkos mosoly j átszott, Q pedig igyekezett nem elgyeng ülni.

Eddig m ég sosem t qnt úgy, hogy maradni akarn ál v álaszolta összezavarodva. M ásf él h ét telt el az els Q alkalom óta, hogy lefek üdtek, és az óta Mason szinte minden nap az ágy ában landolt. Hol alatta, hol rajta &

V ártam, hogy megk érdezel.

Mason nem n ézett fel é, de Jeremy m érget mert volna venni r á, hogy a szeme sark áb ól Qt lesi. Minden nyugalm ára sz üks ége volt, hogy ne emelje meg a hangj át.

Ne j átszadozz, k érelek.

A f érfi v égre fel é fordult. Jeremy azt hitte, vigyorogni fog, j ót sz órakozik rajta, Mason ön azonban nyom át sem tal álta vid áms ágnak. Teljesen komolyan n ézett r á.

Mir Ql besz élsz?

Jeremy m ély l élegzetet vett.

M ár nem vagyunk k ölyk ök. Mondd ki, amit akarsz, ne v árd el, hogy kital áljam.

Mason pislogott n éh ányat, majd ism ét a szemk özti fal b ámul ás ába feledkezett. Jeremy nem értette, mi oka van az idegess égre. Semmi t éjtje nincs annak, amit m qvelnek.

J ó. Szeretn ék n álad aludni.

Én meg azt szeretn ém, ha hazamenn él.

S úlyos csend telepedett r ájuk, de nem tartott sok áig. Mason fels óhajtott.

H át, ez ért meg érte kimondani jegyezte meg, majd tov ábbi komment ár n élk ül ler úgta mag ár ól a takar ót, felkelt, ölt özni kezdett. Nem k ösz önt el cs ókkal, csak bev ágta maga m ög ött az ajt ót. Jeremy f ül ében sok áig visszhangzott a csattan ás.

Nem tudott aludni. Mason reakci ój án gondolkodott, de k éptelen volt megfejteni. Ha érzett is a f érfi hat évvel ezel Qtt valamit ir ánta, kiz ártnak tartotta, hogy m ég mindig így legyen. De ahogy itt hagyta &

Jeremy sosem szerette a felesleges rem ényked ést. Tal án, az els Q cs ókjuk el Qtt igen, de azt án Mason letagadta, Q pedig ott és akkor feladta. Ut ána elfelejtett álmodozni. A kalandok j öttek és mentek, egyik sem tartott tov ább p ár h ónapn ál. Sosem marasztalta Qket, ha menni akartak.

Hajnalban v égre elaludt, de fejf áj ással ébredt. Ny qg ösen k ész ül Qd ött, mire be ért, m ég rosszabb lett a kedve.

Eb édsz ünet el Qtt r áad ásul megjelent n ála Simon.

Tess ék kapta fel a fej ét Jeremy a kopog ásrá, Simon pedig felb átorodva l épett beljebb az irod ába.

Szia, r á érsz? k érdezte a f érfi.

Eb édelni k ész ütem árulta el Jeremy, mire Simon arca felder ült.

Szuper! Megh ívlak v ágta r á, Jeremy viszont lefagyott. A megh ív ás gyan úsan t öbbnek t qnt egy munkat ársi eb édn él. Persze cs áb ít ónak tal álta, de úgysem lehetett volna t öbb a dologb ól. M égis beleegyezett, mert addig sem Mason ön j árt az agya.

J ól van.

Kellemesen elbesz élgettek. Legink ább c éges dolgokr ól, mert ak ár h ányszor Simon szem élyesebb t ém ákra pr ób álta terelni a sz ót, Jeremy azonnal visszakanyarodott. A f érfi v ég ül megunt a h i ábaval ó pr ób álkoz ást.

Mi ért vagy ilyen g órcs ös?

Jeremy visszah Qk ölt.

Nem vagyok.

Dehogynem ellenkezett Simon. Próbálnálak megismerni, de egyszer qen nem hagyod.

Munkat ársak vagyunk.

Két kölnböző Q részlegen. Én benne lennék többben. Ráérsz egy vacsorára?

Jeremy háttrad Qlt a széken. Nem akart hirtelen felindulásköl választolni. Pár hete is tartott az ajánlattól, most viszont Mason elég megbonyolította az életét.

Ennyire nem?

Jeremy felsóhajtott.

Ennyire igen, pont ez ért nem felelte. Simon összehúzta a szemöldökét, meglehetősen tanácstalannak látszott.

Következő vagy.

Jeremy forgatta magában a szavakat. Hajlott az igenre, de nem tudott volna teljes szívvel a lehetséges kapcsolatra koncentrálni.

Visszatérhetünk erre egy kicsit később? Le kellene várnom valamit.

Úgy döntött, az Qszintesen a legcélravezetőbb. Maximum Simon nemet mond, de amennyire kitartóan próbálkozott nála, ezt nem tartotta valószínűnek.

Mennyivel később?

Pár hét.

Az befejező mosolyodott el a férfi. Jeremy megkönnyebbülten viszonzta a mosolyt.

Akkor kereslek, ha letisztáztam magamban.

Én nagyon várom.

Az ebéd vége mégis kínosra sikerült így. Rádámul furdalni kezdte a lelkiismerete Mason miatt. Mi van, ha a férfi esélyt akart tőle?

Vége a második fejezetnek.

[Előző Q](#)

[Következő Q](#)